

[Erik B. Smith]

mod 1982, desværre, må vi sige – er det så ikke rigtigt, at de områder, man har ramt, er efterløn, bistandshjælp, sygedagpenge, arbejdsløshedsdagpenge? Kan man finde nogen gruppe i det danske samfund, der er mere udsat end disse 4 grupper? Det kan man ikke. Efterlønsmodtagerne, sygedagpenge-modtagerne og de arbejdsløse har afleveret ca. 17.000 kr. om året i disponibel indkomst på grund af disse nedskæringer. Hvad bistandshjælpsmodtagerne har afleveret, er næsten ikke til at holde ud at tænke på, men i procenter er det voldsomme tal.

Vi medgiver gerne, at socialministeren nu har fået vedtaget et forslag i Folketinget, som forbedrer på visse områder, men at der ikke skulle være noget, der hedder Underdanmark, det er en uhyrlig påstand, og jeg beklager meget, hvis hr. Arne Bjerregaard er den eneste i Kristeligt Folkeparti, der er socialt ansvarlig.

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen (RV):

Jeg var jo forberedt på, at Socialdemokratiet i dag ville disse op med den én gang til, nemlig beklagelsen over sociale nedskæringer. Derfor vil jeg gerne henvise til først Budgetredegørelsen fra 1982, som var den sidste, Socialdemokratiet udgav, inden man opgav regeringsmagten. Hvad fortæller man her i en speciel del i Budgetredegørelsen 1982, side 134: at familieydelse skæres ned i 1982 med 425 mill. kr., at pensionsområdet reduceres med 182 mill. kr., at arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp, boligsikring, boligydelse og uddannelsesstøtte reduceres med 1,1 mia. kr.

Hvad foreslår Socialdemokratiet i 1983? Det redegør man for i Budgetredegørelsen, der udkommer i oktober 1982. Det er det sidste papir, vi ser fra den socialdemokratiske regering; papiret er af den 1. september 1982. Dér siger man, at der skal skæres ned på sygedagpenge, kontanthjælp, børnetilskud og folkepension, arbejdsløshedsdagpenge, arbejdsløshedsforsikring osv. Hr. Svend Auken ryster på hovedet, han kan ikke engang huske det.

Jeg overdrager hermed dokumentet til hr. Svend Auken. Jeg synes, Socialdemokratiet skulle holde op med disse beklagelser. Ingen har mere end Socialdemokratiet benyttet sig

af at regulere også disse sociale ydelser, når der var vanskeligheder med samfundskonomien.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Det er ikke muligt inden for rammerne af en kort bemærkning at redegøre for alle konklusioner og præmisser i den undersøgelse af Erik Jørgen Hansen, men jeg er i den lykkelige situation, at Erik Jørgen Hansen har givet nogle konklusioner selv, og jeg vil gerne citere fra hans kronik i Information den 5. november i år, som er et resumé af undersøgelsen:

»Udgangspunktet for debatten er ganske tydeligt følgende: med rette eller urette har den opfattelse bredt sig, at Socialdemokratiet hævder, at levkårene er blevet dårligere og forskellen større under Schlüter. Heroverfor står min undersøgelse, som viser, at levkårene ikke er blevet dårligere og forskellene er de samme.«

(Kort bemærkning).

Erik B. Smith (S):

Jeg må konstatere, at hr. Kofod-Svendsen ikke på et eneste punkt kunne imødegå de ting, jeg har sagt om Erik Jørgen Hansens undersøgelse.

Det er ejendommeligt, at man nu igen skal høre disse påstande fra hr. Bilgrav-Nielsen. Jeg ved ikke, om jeg skal erindre hr. Bilgrav-Nielsen om, at Socialdemokratiet faktisk stemte for nedskæring i børnetilskuddene. Det var indtægtsreguleringen, vi ændrede, idet vi sænkede grænsen for, hvor indtægtsreguleringen startede, og vi løftede aftrapningsprocenten fra 6 til 10. Vi stemte for regeringens forslag, fordi det lå i Socialdemokratiets eget forslag. Nu skal vi minsandten høre, at vi er utroværdige.

Folkepensionen. Vi indførte indtægtsregulering af folkepensionen. De partier, der sidder i regering i dag, gik med næb og kløer mod indtægtsregulering af folkepensionens grundbeløb, indtil de kom i regering. Så havde de pludselig ikke længere noget imod, at Socialdemokratiet lagde sine stemmer til, for vi havde sagt på forhånd, at det syntes vi var rigtigt, fordi der skulle skæres.